

friske hos dem en heel Deel af Detaillen og øve dem i den aandelige Gymnastik, som er et Hovedpunkt i det hele Studium. Det vil derfor neppe være vanskeligt udenfor Universitetet at vælge Examinatorer udaf den praktiske juridiske Verden, vel at mærke for saadanne Discipliner, som staae i Forbindelse med det praktiske juridiske Liv, men visnok ikke til saadanne som Retsphilosophi, Romerret og andre fra det praktiske Liv sjærnere liggende Fag; med Hensyn til disse maatte man benytte Følk, som specielt have beskæftiget sig dermed. Men det er jo heller ikke Meningen, at slet ingen af Universitetets Professorer skulde kunne deeltage i Examinationen, naar blot ikke Docenter og Examinatorer absolut skulde falde sammen. Med Hensyn til det theologiske Gebeet, hvor jeg maegtelig ikke kjender Forholdene saa godt, troer jeg, at Videnskaben der er i en frodigere og bedre Blomsstring her hjemme end paa det juridiske, og jeg har jævnlig hørt af Følk, som vide Bæst ved, at det navnlig blandt Hovedstadens Geistlige vilde være ikke saa vanskeligt at finde de fornødne Kræfter til saadanne Examenskommissioner; hvis jeg ikke tager feil, er denne Tanke ogsaa bleven udtalt paa Møder af Theologer, som have al mulig Opfordring til at overveie den Sagen mere. Maa jeg her leilighedsviis gjøre den Bemærkning til min ærede Ven fra Randers Amts 5te Valgkreds (Meurier-Petersen), at naar han ankebe over, at den juridiske Literatur var saa lidet frugtbar for Tiden, saa ligger der i den Ytring et Vink for mig til nærmere at berøre, hvor slet hele Studiet for Tiden føres. Den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at der i den første Halvdeel af dette Aarhundrede blev udfoldet en betydelig Virksomhed i den juridiske Literatur, navnlig af Anders Sandø Drsted; nu er der den Mærkelighed, at blandt de juridiske Studenter, som for Tiden ved Universitetet læse til juridisk Examen, er der neppe 1 af 25, som nogeninde tænker paa at læse et eneste af Drsteds Skrifter. Det er ikke noget heldigt Vidnesbyrd om den Aand, hvori Studeringen drives ved Universitetet. Netop ved at indføre Examenskommissioner kunde man komme til, at en juridisk Student ved paa egen Haand at gennemmar-

heibe de Skrifter, som foreligge fra tidligere Tid, og ved at gjøre sig grundig bekendt med positive Lovbestemmelser, som have indført Forandringer, maatte kunne tilegne sig en saadan juridisk Viden, at han vilde være fuldt saa kvalificeret til at gaae op til Examen som den, der kun lærer udenad de Kollegier, som Docenterne i de sidste Aar have foredraget. Det er netop en af de væsentligste Sider af Sagen, at Examenskommissionerne vilde aabne den Udvæi for den frie Videnskabelighe, som for Dieblisset er spærret; thi man kan ikke forlange, at Følk, naar de have anvendt 6 til 7 Aar af deres Liv paa at lære Kollegier udenad, bagefter, naar Examen er overstaet, skulde lægge Vind paa det videnskabelige Studium; ere de først blevne færdige med deres Examen, ere de sædvanligviis saa lede og kjede af alt det, som under deres Studeringer har fremstillet sig for dem som det Videnskabelige, at de helst søge at undgaae det og meget nødig vende tilbage dertil.

Jeg kan derfor ikke for mit Vedkommende være tilbøielig til at stemme mod Forslaget, som det er fremkommet fra Udvalget. Jeg troer, at efter den Forklaring, som den høitagtede Kultusminister gav af sin Hensigt med Bevilningen, er der al mulig Opfordring til at stemme for det. Jeg gjør det som sagt gjerne, dobbelt gjerne fordi jeg derved faaer en Leilighed til at vise den ærede Rigsdagsmand, som sidder foran mig (Tscherning), en Tjeneste. Den ærede Rigsdagsmand sagde igaar, at naar man vilde indrømme den æstværdiske Mand, Conferentsraad Thomsen, 1000 Rd., saa var det ikke mere end billigt, at man indrømmede hans „Æstværdisghed“ lige saa meget; jeg gaaer endnu videre, idet jeg indrømmer hans Æstværdisghed hele 3000 om Aaret ved at stemme for hans Forslag. Kun maa jeg med Hensyn til Fremtiden slaae fast, at det er fra den ærede Rigsdagsmand for Holbø Akts 2den Valgkreds, at denne Tanke har sin Oprindelse, at den er tiltraadt af Udvalget og modtaget af den høitagtede Kultusminister. Jeg seer deri en Borgen for, at denne Post ikke engang i Tiden bliver strøget igen af Finantsloven ved en eensidig Beslutning.